

Bakalářská práce Jana Bartoše
KARTOGRAFICKÉ ZNÁZORNĚNÍ BIODIVERZITY S VYUŽITÍM PRO ÚČELY
GEOGRAFICKÉHO VZDĚLÁVÁNÍ

Posudek oponenta práce

Jan Bartoš se v předkládané bakalářské práci zabývá metodami kartografického znázornění biodiverzity s využitím pro účely geografického vzdělávání. Celkový rozsah práce, 42 stran a přílohy, lze považovat za pro bakalářskou práci dostatečný. Nicméně se nelze ubránit závažným výhradám k jejímu zpracování jak po formální, tak obsahové stránce.

Hlavní výhrady k formální stránce lze shrnout takto:

- 1) Přestože autor již v úvodu naznačuje poměrně přehledné rozdělení práce do tří hlavních kapitol, ty dále člení velmi podrobně na dílčí části. Lze však pochybovat o tom, že autorem zvolené dělení textu je přiměřené k celkovému rozsahu díla. Práce je nepřehledná, její obsah je příliš členitý, text roztržitý a málo provázaný.
- 2) Po jazykové stránce jsou v práci velmi časté překlepy, zejména ve skloňování podstatných jmen.
- 3) Autor nevhodným způsobem uvádí citace literatury v seznamu použitých zdrojů na s. 41, kdy zvolený styl citací neodpovídá žádné mně známé obecně uznávané normě. V samotném textu také odkazuje na publikace, které nejsou ve zmíněném seznamu uvedeny (viz např. Hrstková 2007 in Miklošík 2005 na s. 24).

K obsahové stránce mám pak následující výhrady:

- 1) Obsah práce lze charakterizovat jako tematicky triviální. Jedná se o výtah ze dvou nebo tří vybraných publikací bez přehledné a výstižné diskuze a shrnutí předností a nevýhod v práci zmiňovaných kartografických metod.
- 2) Není jasně definován vztah mezi částí práce, která se týká jednotlivých kartografických metod, a poslední, třetí, kapitolou věnovanou geografickému vzdělávání.
- 3) Není jasně stanoven vztah mezi významy v práci používaných pojmů druh, organismus a rostlina, kdy pojmy organismus a rostlina jsou nevhodně používány jako významové ekvivalenty pojmu druh, přestože jimi obvykle označujeme spíše jedince svého druhu než druh samotný (Viz např. s. 26 a 27 kde se uvádí, že ke konstrukci mapy Invazní druhy rostlin, byl využit údaj o počtu invazních a přirozeně rostoucích rostlin. Lze ovšem

pochybovat že ve zdrojové tabulce k této mapě, příloha č.1, je uveden absolutní počet rostlin nacházejících se na území daného státu. Nejedná se spíše o počet druhů rostlin?).

I přes výše uvedené výhrady však práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 12. 6. 2008

RNDr. Zdeněk Kučera

